

ת"פ (באר שבע) 10476-10-21 - מדינת ישראל נ' אברהים אבו רביעה

ת"פ (באר-שבע) 10476-10-21 - מדינת ישראל נ' אברהים אבו רביעה ואח'שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 10476-10-21

מדינת ישראל

ע"י משטרת ישראל - תביעות נגב דרום

נגד

1. אברהים אבו רביעה

2. תאופיק אבו רביעה

3. אמג'ד אבו רביעה

ע"י ב"כ עו"ד עאבד אבו סבית

בית משפט השלום בבאר-שבע

[23.09.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נאשם 1 עבד כשומר במסעדת "טאג' מאהל" שבבעלות המתלונן, הממוקמת בים המלח (להלן: המקום) והנאשם 2 עבד במקום בעברו כמלצר. הנאשמים 1-2 טוענים כי קיים בינם לבין המתלונן סכסוך על רקע אי העברת מלוא תשלום שכרם. ביום 21.05.2020 תכננו הנאשמים 1 ו- 2 להתפרץ למקום על מנת לגרום נזק למטבח או לחילופין לגנוב מס' טובין. באותו יום בסמוך לשעה 22:00 הנאשמים הצטיידו בשני רכבים, באחד נסע נאשם 2 ובשני נסעו נאשמים 1 ו- 3. בסמוך לשעה 23:00 הנאשמים נכנסו למקום באמצעות פתיחת הדלת האחורית של המקום, שהייתה סגורה אך לא נעולה בשל תקלה בצילינדר הדלת. במעמד המתואר יצא נאשם 1 מהמקום ברכב על מנת לאבטח את המקום ולהתריע על התקרבותם של עוברי אורח או כוחות שיטור. בעוד שנאשם 1 מאבטח את המקום, נאשמים 2-3 הוציאו מהמקום ציוד הכולל מכונה לטחינת חומוס, מטחנת בשר מסחרית, בלנדר ו-2 מזוודות, אשר בכל אחת מהן מברגה. הציוד הושב למתלונן באמצעות משטרת ישראל.
3. ביום 26.02.23 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו ויורשעו בכתב האישום המתוקן, יופנו לקבלת תסקיר שירות המבחן ולאחר קבלת התסקיר הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקירי שירות המבחן

4. שירות המבחן ערך תסקירים ביחס לכל אחד מהנאשמים והמליץ על ענישה שיקומית ביחס לכולם.
5. ביחס לנאשמים 1-2 הומלץ על השתתפות במבחן בפיקוח למשך שנה במהלכה ייכנסו להליך טיפולי בקבוצה, 200 שעות העסקה לתועלת הציבור ומאסר על תנאי.
ביחס לנאשם 3 הומלץ לבטל הרשעתו בכפוף להשתתפות 200 שעות העסקה לתועלת הציבור, התחייבות להימנע מעבירות אלימות, מאסר על תנאי, פיצוי כספי למתלונן וצו מבחן לתקופה של שנה שבמהלכה הוא יכנס להליך טיפולי.
6. מהתסקיר ביחס לנאשם 1 עולה כי נאשם 1 בן 60, גרוש ואב ל-8 ילדים איתם הוא שומר על קשר טוב אך אינו מעורב בחייהם ולא מרבה לפגוש אותם. מתגורר בפזורה הבדואית, מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה של הביטוח הלאומי ומשלים הכנסה לסירוגין בעבודות מזדמנות.
נאשם 1 נשר מלימודיו לאחר 8 שנות לימוד והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. בשנת 1994 הפסיק לעבוד עקב פריצת דיסק ואובחן לפני מספר חודשים עם לחץ דם גבוה המצריך טיפול תרופתי (לא הוצגו מסמכים).
לנאשם 1 הרשעה קודמת בעבירת החזקת מקום להימורים ושני קנסות תעבורה. שלל שימוש בסמים ואלכוהול ושלל עיסוק בהימורים בעבר ובהווה. ביחס לעבירה הקודמת שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות ומשליך הסתבכותו על אחרים, נוטה לפעול מתוך תמריץ רגעי וללא שיקול דעת.
בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, צוין בתסקיר כי נאשם 1 הודה בביצוע העבירה ותלה סיבת התנהגותו בכך שהמתלונן היה חייב לו כסף בעד עבודתו במסעדה כשומר. לדבריו חיפש את המתלונן כדי לשוחח עימו אך איבד שליטה ונטל את הציוד כערובה לתשלום.
שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 בעל יכולות וורבליות וקוגניטיביות טובות אשר עושה מאמצים להתנהג באופן תקין. מאידך, הנאשם 1 מרוכז בקשייו ובמצוקותיו האישיות, פועל באופן אימפולסיבי, מתקשה להפעיל שיקול דעת ולבחון את השלכות מעשיו, מתקשה לבחון באופן ביקורתי ומעמיק את נסיבות ביצוע העבירה ודפוסים מכשילים ומשליך הסתבכותו על גורמים חיצוניים, נוטה לפתור בעיות תוך ראייה קצרת טווח, נוטה לנהוג באופן כוחני ומאיים לצורך הגשמת מטרתו ועלול להגמיש גבולותיו החיצוניים תוך קושי להיענות לסמכות החוק. להערכת שירות המבחן קיים סיכון לביצוע עבירות חוזרות ויש לשלב את הנאשם 1 בקבוצה טיפולית כדי לקבל הכוונה וכלים לזיהוי דפוסים המכשילים.
7. מהתסקיר ביחס לנאשם 2 עולה כי הנאשם 2 בן 27, רווק, מתגורר בפזורה הבדואית, בן בכור לנאשם 1 מבין שמונה אחים, בעל 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות.
עם סיום לימודיו החל לעבוד בבית הקפה ארומה בים המלח לתקופה של כ-5 שנים. לאחר מכן עבד כשנה במסעדת טאג' מאהל, יצא לחל"ת של כשנתיים עקב הקורונה ובשנה האחרונה שב לעבוד בארומה בים המלח.
הנאשם 2 נעדר עבר פלילי, לחובתו 8 קנסות בגין ביצוע עבירות תעבורה. שלל שימוש בחומרים משני תודעה, בסמים ובאלכוהול בעבר ובהווה, שלל עיסוק בהימורים.
בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, צוין בתסקיר כי נאשם 2 הודה בביצוע העבירה ונטל אחריות על מעשיו. לדבריו ביצע את העבירה לאחר שהגיע עם אביו למקום עבודתו הקודם כדי לדרוש את השכר שהמתלונן היה חב לו בעד עבודתו, משהמתלונן לא היה במקום הוא ואביו נטלו את הציוד כערובה לתשלום ומסרו למתלונן שברגע שיפרע את החוב הם ישיבו לו את הציוד.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 מגלה מחויבות לדאוג לביטחון ועתיד משפחתו, מגלה מוטיבציה גבוהה לשיקום חייו ובעל שאיפות נורמטיביות לגבי עתידו. מאידך, לנאשם 2 בטחון עצמי נמוך וקושי בהעמדת גבולות ברורים, קושי בוויסות דחפים אשר בא לידי ביטוי בעבירה שנעשתה באופן פזיז מבלי להפעיל שיקול דעת מעמיק. להערכת שירות המבחן קיים סיכון לביצוע עבירות חוזרות ויש לשלב את הנאשם 2 בקבוצה טיפולית כדי לקבל הכוונה וכלים לזיהוי דפוסיו המכשילים.

8. מתסקיר שירות המבחן ביחס לנאשם 3 עולה כי הנאשם 3 בן 25, רווק, בן שלישי בסדר מבין 10 אחים להורים גרושים ומתגורר בבית אימו בערד, בעל 12 שנות לימוד בבית ספר אורט בכסיפה ובעל תעודת בגרות מלאה, עובד במסעדת מוזה בערד מזה כ-6 שנים, סטודנט לחינוך שנה שנייה ומעוניין להמשיך וללמוד סיעוד. נאשם 3 נעדר עבר פלילי, לחובתו 12 קנסות בגין ביצוע עבירות תעבורה ועומדים כנגדו שלושה תיקי מב"ד על עבירות מהירות בגינם הוגשו כתבי אישום. שלל שימוש בחומרים משני תודעה, בסמים ובאלכוהול בעבר ובהווה, שלל עיסוק בהימורים.

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, צוין בתסקיר כי נאשם 3 הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות על מעשיו והביע חשש לגבי עתידו הלימודי. לדבריו ביצע את העבירה לאחר שדודו, נאשם 1, ביקש ממנו הסעה לים המלח בתמורה לתשלום. בהגיעם למסעדה נאשם 1 ביקש את עזרתו בביצוע העבירה, תחילה סרב אך בהמשך השתכנע ולקח חלק בביצועה.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 3 מגלה מחויבות לדאוג לביטחון ועתיד משפחתו בכלל ומבחינה כלכלית בפרט, מסוגל לשלוט בדחפיו, מביע שאיפות נורמטיביות לגבי עתידו ומוכן לערוך בחינה עצמית. מאידך, לנאשם 3 משקעים רגשיים לא מעובדים, עשוי להתנהל תוך מאמצים לרצות סביבתו ומשפחתו במצבים שונים ועלול לפעול בפזיזות מבלי לצפות את השלכות מעשיו במצבים מסוימים.

על פי הערכת שירות המבחן, נאשם 3 זקוק להתערבות טיפולית, שתסייע לו לקבל הכוונה, כלים וסיוע בזיהוי הדפוסים המכשילים והמליץ על שילובו בהליך טיפולי בקבוצה בשירות המבחן.

9. ראיות לעונש-המאשימה הגישה רישום פלילי של נאשם 1 (ת/1), הכולל הרשעה משנת 2014 בעבירה של החזקת מקום להימורים או הגרלות לפי ס' 228 לחוק העונשין.

10. ב"כ הנאשמים הגיש אישור לימודים לשנת תשפ"ד של נאשם 3 לתואר בחינוך מהמכללה למינהל (נ/1). טענות הצדדים לעניין העונש:

11. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשמים מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 12 חודשי מאסר בפועל לכל אחד לצד ענישה נלווית והפנתה בתמיכה לעתירתה למספר גזרי דין, אתייחס לחלקם בהמשך.

12. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים שנפגעים בעבירות רכוש, על התוצאות הקשות הנובעות מביצוע העבירות ועל הצורך בהתמודדות עם עבירות אלו בצורה אפקטיבית כדי למנוע את התפשטותן.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ב"כ המאשימה ביקשה להתחשב בעובדה שהנאשמים ביצעו את העבירה בצוותא חדא, הצטיידו ברכבים לצורך הגעה למקום, התפרצו לבית עסק וגנבו רכוש החיוני להמשך תפעול העסק.

ב"כ המאשימה הפנתה לגורמי הסיכון אותם מנה שירות המבחן ביחס לכל אחד מהנאשמים: נאשם 1 - מתקשה לגלות אחריות על מעורבותו בעבירה ומשליך את אחריותו על חבריו, נוטה לפעול מאימפולסיביות וללא שיקול דעת ובחינה מעמיקה ומשליך הסתבכותו על גורמים חיצוניים, נוטה לנהוג באופן כוחני ומאיים ועלול להגמיש גבולותיו החיצוניים תוך קושי להיענות לסמכות החוק; נאשם 2 - קושי בוויסות דחפים אשר בא לידי ביטוי בעבירה שנעשתה באופן פזיז מבלי להפעיל שיקול דעת מעמיק; נאשם 3 - סבור במצבים מסוימים שאין דרך פעולה חלופית ועל כן עשוי לפעול בפזיזות.

14. לעמדת ב"כ המאשימה המלצת שירות המבחן ביחס לכל הנאשמים לא עולה בקנה אחד עם תוכן התסקיר. בנוסף לטענתה הנאשמים אמנם ביטאו נכונות להשתלב בהליך טיפולי, אך לא שולבו בפועל ולא עברו כל הליך טיפולי ולכן אין מקום לסטות בעניינם ממתחם העונש הראוי.

15. באשר לבקשת נאשם 3 והמלצת שירות המבחן בעניינו לבטל את הרשעתו בדין המאשימה טענה כי המלצת שירות המבחן מנוגדת להסדר שהושג בין הצדדים ובכל אופן לא מתקיימים התנאים הקבועים בהלכת כתב לסיום הליך ללא הרשעה פלילית.

16. בתוך המתחם המאשימה עתרה למקם את הנאשמים ברף הנמוך אך לא בתחתיתו של המתחם לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי משמעותי למתלונן והתחייבות.

ב"כ הנאשמים טען כי אין מדובר באירוע מתוכנן, אלא בהחלטה רגעית מוטעית של נאשם 1, שרצה לגבות מהמתלונן את השכר אותו הוא חב לו ולבנו המסתכם בכ-6,500 ₪. לטענתו לא הייתה כוונה לשלול את הציוד שלילת קבע ולראיה - הציוד הוחזר לבעליו עוד באותו ערב ולא נגרם נזק. בנוסף נטען שהנאשמים נכנסו לאוהל הבנוי מצמר ולא למקום סגור. לגבי נאשם 2 נטען שהוא עבד בעברו במסעדה ופעל בפזיזות בעת ביצוע העבירה מתוך מצב כלכלי קשה ולאחר שלא קיבל את שכרו עד למועד ביצוע העבירה ולמעשה עד היום.

17. יאמר כבר, טענות ב"כ הנאשמים באשר לנסיבות ביצוע העבירה לא עולות בקנה אחד עם העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים לפיהן נאשמים 1-2 תכננו להתפרץ למקום, הם הצטיידו ברכבים לשם כך ונכנסו באמצעות פתיחת הדלת האחורית של המסעדה, שהייתה סגורה, אך לא נעולה בשל תקלה טכנית בצילינדר הבית.

לעניין זה ר' פסק הדין של בית המשפט העליון בע"פ 858/20 ג'ארבאן נ' מדינת ישראל (נבו, 2.7.20), שם נקבע: " ככלל הפירוט העובדתי שבכתב אישום שתוקן מכח הסדר טיעון, ואשר בו הודה הנאשם, הוא שקובע את התשתית העובדתית והנסיבתית המלאה, שעתידה לשמש בסיס לגזר הדין ובית המשפט אינו רשאי להיזקק לעובדות שאינן מופיעות בו"

18. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשמים טען ביחס לנאשם 1 שהוא בן 60, גרוש ואב ל-8 ילדים, סובל מבעיות רפואיות, מתקיים מקצבת ביטוח לאומי ועובד כהשלמת הכנסה בבית העסק אליו פרץ. בנוסף נטען שהנאשם הודה בהזמנות הראשונה ונעדר עבר פלילי למעט הרשעה ישנה מלפני עשור.

ביחס לנאשם 2 נטען שנאשם 2 הוא בן 28, נעדר עבר פלילי, רווק, הוריו גרושים והוא מפרנס את 8 האחים שלו. מדובר באדם נורמטיבי שעבד 5 שנים בסניף ארומה בים המלח ועוד כשנה במסעדת טאג' מאהל. נטען כי חרף הקשיים הכלכליים נאשם 2 לא ביצע כל עבירה בחייו למעט העבירה מושא כתב האישום אשר בוצעה ללא תכנון מוקדם ובמטרה לגבות את התשלום המגיע לנאשמים 1-2 על עבודתם.

בנוסף הוא ביקש להתחשב בהודאה שניתנה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום ובכך שהנאשמים היו עצורים לתקופה של 3 ימים.

את נאשם 3 ב"כ הנאשמים ביקש להבדיל מהנאשמים האחרים, נוכח העובדה שמדובר בבחור עם הורים גרושים שעבר תקופה לא פשוטה, בעל 12 שנות לימוד ותעודת בגרות מלאה, סטודנט מצטיין במכללה למנהל. הוגש אישור לימודים ממנו עולה כי נאשם 3 לומד תואר בחינוך במכללה למנהל.

19. ב"כ הנאשמים הפנה לתסקיר שירות המבחן והמלצתו לבטל את ההרשעה בעניינו של נאשם 3 וביקש מבית המשפט לשקול את אפשרות ביטול הרשעתו בהתאם להלכת כתב. נטען כי הרשעה פלילית עלולה לפגוע ביכולתו של הנאשם 3 להתקדם בחייו וכי מדובר בעבירה של התפרצות, שאינה מהעבירות החמורות המנויות בחוק.

בנוסף הוא ביקש להתחשב בהודאה שניתנה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום, בכך שהוא נעדר עבר פלילי, ביצע טעות רגעית כשהלך לגבות כסף ובהמשך שיתף פעולה עם המשטרה.

20. בהתחשב בנסיבות שקשורות ושאינן קשורות לביצוע העבירה, ב"כ הנאשמים ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן - להשית על נאשמים 1-2 צו פיקוח לשנה ו- 200 שעות לתועלת הציבור, לבטל את ההרשעה של נאשם 3 ולהשית עליו 200 שעות לתועלת הציבור וצו פיקוח לשנה.

21. נאשם 1 טען כי הוא מתנצל על מעשיו וכי ביצע את העבירה בשל מצב כלכלי קשה לאחר תקופת הקורונה ואי קבלת תשלום עבור עבודתו. לטענתו, הוא הגיע למקום לאחר שהמתלונן קרא לו לבוא לעבוד ולקחת את הכסף שלטענתו הוא חייב לו וכשהגיע עם בנו וחייג אל המתלונן לא היה מענה. יצוין כי גם גרסה זו לא עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום לפיהן הנאשמים 1 ו- 2 תכננו מראש להתפרץ למקום על מנת לגרום נזק למטבח או לחילופין לגנוב מס' טובין.

נאשם 1 ביקש את רחמיו של בית המשפט בשל מצבו הכלכלי והרפואי. לטענתו הוא סובל מיתר לחץ דם ופריצת דיסק ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה איתה הוא מממן את 8 ילדיו.

22. נאשם 2 טען כי הוא מתנצל על מעשיו.

23. נאשם 3 טען כי הוא מתנצל על מעשיו וכי לא ידע שהוא עובר על החוק. טען כי תכנן ללמוד רפואה בחו"ל אך זה לא הסתייע וכעת לומד חינוך וממשיך בהסבה לסייעוד. הביע חשש מכך שההרשעה תפגע בלימודיו. דיון והכרעה

דיון הבקשה לביטול הרשעתו של נאשם 3 - להידחות:

24. סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי משהוכחה אשמתו של נאשם בביצוע עבירה פלילית, יש להרשיעו. סעיף 71 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982 קובעים את המסגרת הנורמטיבית, המאפשרת לבית המשפט להימנע מהרשעתו של אדם, אף אם נמצא כי הוא עבר עבירה פלילית.

25. ההלכה הפסוקה קבעה כי הימנעות מהרשעה היא חריג שבחריגים. בהתאם לפסיקה, בית המשפט יחרוג מכלל הרשעת נאשמים שנמצאו אשמים רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (נבו, 21.8.85).

26. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 342, 337 (להלן: הלכת כתב) בית המשפט קבע שני תנאים מצטברים לסיים הליך ללא הרשעה: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".

27. בע"פ 9893/06 אסנת לאופר נ' מדינת ישראל (נבו, 31.12.07) בית המשפט הבהיר כי סיום הליך ללא הרשעה פלילית יהיה: "במצבים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי...". מן הכלל אל הפרט -
28. יישום המבחנים שנקבעו בהלכת כתב בעניינו מוביל למסקנה כי עניינו של נאשם 3 אינו נמנה על אותם מקרים חריגים שקיימת בהם הצדקה להימנעות מהרשעה. נאשם 3 לא עמד בנטל להוכיח פגיעה מוחשית בפרנסתו ובשיקומו. כמו כן, הוא לא הוכיח כי נסיבות ביצוע העבירה מאפשרות חריגה מהכלל והימנעות מהרשעתו.
29. לא הוכח שהרשעה בדין עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום נאשם 3 - נאשם 3 הביע חשש לפגיעה בהמשך לימודיו והעסקתו, אך הוא לא הוכיח במידה מספקת שהרשעה פלילית תביא לפגיעה בו ולא הציג אסמכתא לטענתו. האמור נכון הן ביחס לאפשרות המשך לימודיו הנוכחיים בתחום החינוך והן ביחס לאפשרות לימודים ועבודה בתחום הסיעוד.
30. הנאשם החל את לימודיו בתחום החינוך בעיצומו של ההליך ולטענתו בחודש 10/24 אמור להתחיל לימודי סיעוד. לא הונחה לפני ולו ראשית ראיה כי הרשעת הנאשם בעבירת התפרצות וגניבה היא זו שתפגע ביכולתו לעבוד בתחום החינוך או הסיעוד בבוא העת. יתרה מכך, כפי שנקבע בעמא (חי') 63706-06-15 מדינת ישראל נ' שכיב עלי ושלומי בלומנפלד (פורסם בנבו, 18.06.2), בכל הרשעה טמונה פגיעה כזו או אחרת, בשמו הטוב של אדם ולעיתים באפשרויות התעסוקה העומדות בפניו. לפיכך, גם אם עלולה להיפגע יכולתו של הנאשם 3 להשתלב במקצועות אלו בעתיד, האינטרס הציבורי מחייב כי הדבר ייבחן על ידי הגורמים המוסמכים.
31. סוג העבירה אינה מאפשרת ביטול ההרשעה - אמנם מדובר בעבירה ראשונה שמבצע נאשם 3 ועל פי כתב האישום הוא לא היה מעורב בתכנונה, אולם מדובר בעבירת רכוש חמורה של התפרצות לבית עסק וגניבת רכוש רב ערך החיוני להפעלת בית העסק. העבירה בוצעה בצוותא חדא באישון לילה, היא יכולה הייתה להתפתח לתקרית אלימה ומחייבת התייחסות עונשית הולמת.
- לטענת הנאשם "גויס" על ידי דודו, נאשם 1, לדבר עבירה, כשנתבקש להסיעו למקום תמורת תשלום ולאחר שהגיעו התבקש לסייע בהוצאת הציוד. אמנם בכתב האישום לא מיוחסת לנאשם 3 מעורבות בתכנון ביצוע העבירה, אולם אין המדובר בעבירה המתבצעת בהיסח הדעת מתוך אובדן עשתונות רגעי, אלא במעשה שנעשה בקור רוח והבנת המצב.
32. במצב דברים זה, אל מול הפגיעה האישית בנאשם, עומד האינטרס הציבורי המחייב מבט של בית המשפט על שיקולי ענישה והרתעה. נסיבות כפי שפורטו לעיל, מחייבות הותרת ההרשעה על כנה.
33. לאור האמור לעיל, לא מצאתי לבטל הרשעתו של הנאשם.
34. לא נעלמה מעייני המלצת שירות המבחן על סיום ההליכים באי הרשעת הנאשם, ואולם לצד חשיבותה היא מהווה המלצה בלבד אותה נדרש בית המשפט לבחון בעין שיפוטית תוך בחינת שיקולי ענישה נוספים.
35. משהגעתי למסקנה על דחיית הבקשה לסיום ההליך ללא הרשעה, מתייתר הצורך לדון בטענת המאשימה כי הבקשה מנוגדת להסדר שהושג בין הצדדים ודינה להידחות על הסף. קביעת מתחם העונש ההולם

36. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות המקרה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.
37. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
38. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה: העבירה שביצעו הנאשמים פוגעת בתחושת הביטחון ובשלוות הנפש של האזרח החש כי רכושו הפך להפקר; פוגעת בקניינו של אדם וביכולתו לממש את זכויותיו ברכושו; מצריכה עלויות התמגנות נוספות ופוגעת בשלטון החוק.
39. ברע"פ 398/14 טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.03.14) בית המשפט העליון עמד על כך שעבירות התפרצות וגניבה הפכו למכת מדינה ומצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים:
- " עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים."
40. כך גם בע"פ (מחוזי-חי') 37298-02-12 מדינת ישראל נ' ברונפמן פורסם בנבו (17.05.12), עמד בית המשפט על החומרה בהתפרצות לבית עסק:
- " אמנם בענייננו, אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם, בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן, גם כשמדובר בניסיון פריצה מסוג זה, ישנה הפרה בוטה של פרטיותו של אדם. עבירות רכוש ככלל הן עבירות עם פוטנציאל סיכון לביטחון האדם ולביטחון הציבור. חומרה יתרה יש לראות בעבירה המתבצעת מתוך תכנון, הכנה, הצטיידות בכלים ובאמצעים מיוחדים ומתוחכמים, וכן התארגנות בצוותא חדא של מספר עבריינים לביצוע העבירה."
41. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו - מחד מדובר בענייננו בפריצה בצוותא לבית עסק פרטי של המתלונן לרבות על ידי מי שאמון על שמירת המקום (נאשם 1) וגניבת טובין מבית העסק הנחוצים להמשך פעילות העסק. מנגד הנאשמים נכנסו למקום תוך פתיחת דלת סגורה שלא הייתה נעולה, ללא ציוד פריצה ומבלי לגרום לנזק והשיבו את הטובין הגנובים (בסיוע משטרת ישראל). בנסיבות אלה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - גבוהה.
42. מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירות התפרצות וגניבה מעלה כי בעבירות דומות הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:
- רע"פ 7709/12 שאדי סולטאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.11.12): בגין התפרצות למבנה השייך לחברה וגניבת רכוש רב המוערך בכ- 200,000 ₪, בית המשפט גזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים ופיצוי לחברה בסכום של 150,000 ₪. לנאשם עבר פלילי מכביד. ערעור ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

י' עפ"ג (מחוזי ב"ש) 37196-12-16 פרץ נ' מדינת ישראל (15.03.17): הנאשם גנב מכשיר טלפון של שוטר בזמן ששהה בתחנת משטרה. באירוע אחר הנאשם התפרץ לסניף קופת חולים בדימונה מבעד לחלון מקלט שהיה סגור אך לא נעול, עקר את מערכת האזעקה מהקיר וגנב 6 טלוויזיות פלזמה. המכשיר והטלוויזיות הוחזרו לבעליהם. בית משפט השלום קבע לעבירת ההתפרצות מתחם ענישה הכולל בין 6-12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם תוך התחשבות במצבו האישי לרבות מצבו הפסיכיאטרי בגין שתי העבירות 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי - נדחה.

י' עפ"ג 16710-02-17 אבו עדרה נ' מדינת ישראל (24.05.17): הנאשם הורשע ב - 2 עבירות התפרצות וגניבה. באירוע הראשון הנאשם התפרץ לפיצוציה בבאר שבע לאחר שהרים בכוח את תריס הגלילה וגנב סיגריות, מצתים וכסף מזומן בסכום של כ-6,500 ₪. באירוע השני הנאשם התפרץ עם אדם נוסף לסופר "טיב טעם", כשהם רעולי פנים, עוטים כפפות ומצוידים בברזל, הם ניסו לגנוב 80 חפיסות סיגריות בסכום של כ-2,400 ₪ ונתפסו בעת המעשה. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם והיעדר עבר פלילי ומאידך באי לקיחת אחריות ותסקיר שירות מבחן שלא מצא אותו מתאים להליך טיפולי וגזר עליו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 1,500 ש"ח ופיצוי למתלוננים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

י' עפ"ג 55740-12-19 אלעביד נ' מדינת ישראל (29.01.20), אליו הפנתה ב"כ המאשימה: הנאשם נכנס אל בית העסק "הום סנטר" במרכז ביג בבאר שבע זמן קצר לפני סגירתו בכוונה לבצע גניבה. זמן קצר לאחר סגירת העסק יצא ממחבואו, פתח את אחת הכספות שהושארה סגורה אך לא נעולה וגנב מתוכה תיקים שהכילו כסף מזומן בסך של 100,000 ₪. הנאשם ניפץ את שמשת הוויטרינה בחזית בית העסק ויצא עם הכסף אל מחוץ לבית העסק. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בנסיבות חייו והיעדר עבר פלילי וגזר עליו 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי וקנס בסך 4,500 ₪. בהמלצת בית המשפט המחוזי הנאשם חזר בו מערעור שהגיש והוא נמחק.

י' עפ"ג (מחוזי ב"ש) 56089-02-20 אלהוזייל (עציר) נ' מדינת ישראל (13.05.20): הנאשם הורשע ב - 2 עבירות התפרצות וגניבה. באירוע הראשון הנאשם הגיע לתחנת דלק בבית קמה והתפרץ לחנות מקדונלדס, בכך שפתח את הדלת האחורית של המבנה וגנב שתי מגירות של הקופה הרושמת. כ-3 שבועות לאחר האירוע הראשון הגיע הנאשם לתחנת דלק ברהט, ניפץ באמצעות קרש את חלון הוויטרינה של חנות תחנת הדלק ואת אשנב הקופה ושמשה נוספת והכניס את ידו פנימה על מנת לגנוב מתוך המבנה. הנאשם ביצע את העבירות בזמן שריצה מאסר ושהה מחוץ לכותלי בית הסוהר, שירות המבחן העריך שקיימת סכנה להישנות ביצוע עבירות והנאשם לא עבר הליך טיפולי. בהמלצת בית המשפט המחוזי הצדדים הגיעו להסכמה על הפחתה בעונשו של הנאשם כך שהושתו עליו בין היתר 24 חודשי מאסר בפועל.

י' ת"פ 50791-02-12 מדינת ישראל נ' טפירו (נבו, 06.06.2016) - בגין התפרצות לסניף קופת חולים, גניבת חותמות וכרטיסים שונים ואיום בדקירה כנגד איש ביטחון נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל. י' ת"פ 34080-03-14 מדינת ישראל נ' ניסים סבח יוז (30.09.14) - נאשם בעל עבר פלילי נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל ולמאסר מותנה בגין ביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה בכך שגנב תיק המכיל 370 ₪ תוך הסגת גבול למחסן תרופות בקופת חולים.

י' ת"פ 25759-05-14 מדינת ישראל נ' יצחק אברג'ל (נבו, 28.10.15), אליו הפנה ב"כ הנאשמים: הנאשם התפרץ למאפייה בנהריה וגנב טלוויזיה מסוג פלזמה 32 אינץ'. בית המשפט קבע מתחם עונש הכולל מאסר הנע בין 4-10 חודשי מאסר בפועל. לאור הליך טיפולי אינטנסיבי שהנאשם עבר וגמילה מסמים בית המשפט חרג לקולא ממתחם העונש והשית על הנאשם עונש הכולל צו מבחן, קנס ופיצוי למתלונן.

י' ת"פ 2047-07-15 מדינת ישראל נ' עמרני (06.06.2016) - כתב אישום מרובה אישומים. נקבע ביחס לכל אחת מעבירות התפרצות לבית עסק מתחם שנע בין 5-13 חודשי מאסר בפועל.

43. ת"פ 11790-11-17 מדינת ישראל נ' אדוארד אגאייב (פורסם בנבו, 22.12.19), אליו הפנה ב"כ הנאשמים: הנאשם הורשע בארבעה תיקים פליליים בגין עבירות התפרצות וגניבה שביצע בתוך תקופה של שנה וחודשיים. בית המשפט קבע בגין כל העבירות מתחם עונש אחד הכולל בין 14-28 חודשי מאסר בפועל. מטעמי שיקום ולאור הליך טיפולי אינטנסיבי שהנאשם עבר עובר למתן גזר הדין, בית המשפט חרג לקולא ממתחם העונש והשית על הנאשם ענישה הכוללת צו של"צ בהיקף של 350 שעות, צו מבחן, מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננים.

43. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה התחשבתי בעובדה שהעבירה בוצעה בצוותא חדא של שלושה נאשמים שהגיעו בשעת לילה אל המסעדה תוך חלוקת תפקידים מוגדרת וברורה - נאשם 1 מסייר ונאשמים 2-3 גונבים את הציוד ומוציאים אותו אל מחוץ למסעדה; בנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה, שהוא רב ומשמעותי בשל הסיכון בתפיסת הנאשמים על ידי המתלונן או עוברי אורח, שיכול להביא לכדי הסלמת האירוע ויכול להתפתח במהרה לאירוע אלימות; בערך הרכוש שנגנב, החיוני להמשך תפעול העסק ובעובדה שהעבירה בוצעה לאחר תכנון מוקדם של נאשמים 1-2 והתארגנות מוקדמת שכללה נסיעה בשתי מכוניות, תוך ניצול היכרות של נאשמים 1-2 עם המקום בהיותם עובדים בעבר ובהווה.

נאשם 3 טען שהוא לא היה שותף לתכנון וגם בכתב האישום לא מיוחס לו תכנון, הוא אף לא הכיר את המקום ובשונה מנאשמים 1-2 לא ניצל היכרות עם המקום.

בנוסף התחשבתי בנסיבות שהביאו את נאשמים 1-2 לבצע את העבירה לטענתם כאמצעי לכפות על המתלונן תשלום חוב ובמסר החד וברור שצריך לצאת מכותלי בית משפט לפיו סכסוכים כספיים צריך לפתור בדרכים חוקיות ולא בעשיית דין עצמי וביצוע עבירות פליליות.

נאשם 3 לא ביצע את העבירה כאמצעי לכפות על המתלונן תשלום חוב, הוא "נגרר" לסייע לנאשמים 1-2 לבצע את העבירה ולא היה אמור להפיק רווח כלכלי מביצועה.

לזכותם של הנאשמים התחשבתי בכך שהעבירה לא בוצעה בתחכום רב, הנאשמים נכנסו דרך דלת שלא הייתה נעולה מבלי שהצטיידו בכלי פריצה, לא נגרם בפועל נזק משמעותי למסעדה והרכוש הושב לבעלים (על ידי המשטרה).

44. חלוקת האחריות בין הנאשמים - במסגרת נסיבות שקשורות בביצוע העבירה יש לשקול בין היתר את חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשמים בביצוע העבירה.

חלקו של נאשם 3 בעבירה קטן מחלקם של נאשמים 1-2 לאור העובדה שהוא כאמור לא היה שותף לתכנון, כפי שאף עולה מכתב האישום, הוא לא הכיר את המקום, הוא לא לקח חלק בסכסוך הנטען ולטענתו רק עזר לדודו ולא היה אמור להפיק רווח אישי כלשהו מביצוע העבירה.

45. מתחם העונש ההולם - בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של נאשמים 1-2 נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית - מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי למתלונן ובעניינו של נאשם 3 המתחם נע בין מאסר קצר ל - 8 חודשים מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

46. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התחשבתי בגילם הצעיר של נאשמים 2-3 ומנגד גילו המבוגר של נאשם 3 ומצבו הרפואי כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות שירות ובכך שאין לנאשמים 2-3 הרשעות קודמות וזוהי הפעם הראשונה בה הם נותנים את הדין בפלילים ולנאשם 1 הרשעה ישנה. כמו כן התחשבתי בנסיבות חייהם הלא קלות של הנאשמים כמפורט בתסקירי שירות המבחן, בהודאה שנמסרה בהזדמנות הראשונה ובלקחת האחריות.

- התחשבתי בנוסף בהתרשמות שירות המבחן ביחס לנאשם 1 שהוא נוטה לנהוג באופן כוחני ומאיים ועלול להגמיש גבולותיו החיצוניים תוך קושי להיענות לסמכות החוק וביחס לנאשם 2, שיש לו קושי בוויסות דחפים והוא נוטה לפעול באופן פזיז ללא שיקול דעת מעמיק.
- ביחס לנאשם 3 התחשבתי בעובדה שהוא סטודנט ובהתרשמות שירות המבחן ביחס אליו כמפורט לעיל.
47. במקרים המתאימים ניתן לחרוג ממתחם העונש בין אם לקולא מטעמי שיקום ובין אם לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור (סעיפים 40 ד(א) ו-40 ג(ב) לחוק העונשין).
48. לא נעלמו מעיניי המלצות שירות המבחן להשית על הנאשמים ענישה חינוכית שיקומית. יחד עם זאת, הנאשמים לא עברו הליך טיפולי לטיפול בגורמי הסיכון ששירות המבחן מנה בתסקירו ובסיכון הקיים מהם להישנות עבירות דומות ולא השתקמו. הבעת מוטיבציה לשיקום ללא שיקום בפועל לא די בה להוכחת סיכוי של ממש להשתקם ולחריגה ממתחם העונש ההולם.
49. כפי שנפסק לא פעם, ההחלטה בדבר הענישה היא תחת סמכותו הבלעדית של בית המשפט. המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה ואינה בבחינת נתון קונקלוסיבי. עמד על כך בית המשפט העליון ברע"פ 5434/07 שאדי פריג' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.09.2007):
- " מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל, חומרת העבירה ונפיצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחון, הרתעת העברייני ועבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישם במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן, אך בכך לא סגי".
- התוצאה
50. בשים לב למתחם העונש ההולם ולנסיבות לקולא ולחומרא שפירטתי לעיל, שנוגעות ואינן נוגעות לביצוע העבירה, מצאתי לגזור על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:
- נאשם 1
- א. 5 חודשי מאסר בפועל אותם הוא יישא בעבודות שירות על פי המלצת הממונה במט"ב עמותה לשירותי טיפול ורווחה ערד.
- הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.
- תחילת בצוע עבודות השירות ביום 30.10.24.
- ביום 30.10.24, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ב-יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.
- הנאשם מוזהר כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.
- הנאשם מוזהר, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלולים להביא להפסקתן ולהמתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום מהיום שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 28.12.24.

נאשם 2 -

א. 5 חודשי מאסר בפועל אותם הוא יישא בעבודות שירות על פי המלצת הממונה בעיריית ערד.

הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

הנאשם מוזהר כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.

הנאשם מוזהר, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח,

עלולים להביא להפסקתן ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי המאסר שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי המאסר שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪.

ה. הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 28.12.24.

נאשם 3 -

א. 45 ימים מאסר בפועל אותם הוא יישא בעבודות שירות על פי המלצת הממונה במט"ב עמותה לשירותי טיפול

ורוחה ערד.

הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

הנאשם מוזהר כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.

הנאשם מוזהר, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח,

עלולים להביא להפסקתן ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. קנס כספי בסך 500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 500 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 28.12.24.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או,

073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

המועד שנקבע לנאשמים 2-3 לתחילת ריצוי עבודות השירות, חלף.

הממונה על עבודות שירות מתבקש להודיע מועד עדכני לתחילת ריצוי עבודות השירות בתוך 10 ימים.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק גזר הדין לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן ולהביא לעיוני ביום

03.10.24.

ניתן היום, כ' אלול תשפ"ד, 23 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.